

Pe perioada studenției, domnul profesor Palade a fost interesat de păstrarea lucrărilor mele dinaintea de studii (perioada de autodidact), având drept scop compararea celor două perioade, înainte și după studii. Dispariția Profesorului a făcut ca proiectul să cadă și lucrările să fie împrăștiate care încotro. Îmi îngăduise să lucrez în vacanțe într-un spațiu auxiliar.

După o serie de dezamăgiri avute, dansul m-a făcut să iubesc orașul, viața lui și viitorul lui cultural. Erau zile, în special duminicile, pe care le consacram discutând cu amatorii de artă, cu colecționarii orașului; ne-a „obligat” să visăm alături de dansul. Prin Domnia sa am iubit acest oraș și împrejurimile lui, chiar dacă unii oameni străini, dar vremelnic decisivi, au arătat dispreț și ostilitate.

Prietenia cu această bucată mare de Bârlad, care este Muzeul „Vasile Pârvan”, cu întregul colectiv de voluntari comunitari, care au dat sens vieții culturale a orașului, susținând Muzeul (și nu numai), nu poate fi dată uitării.

Pictor Corneliu VASILESCU

CENTENARUL MUZEULUI „VASILE PÂRVAN” DIN BÂRLAD (1914 – 2014)

În România de astăzi nu multe lucruri sau instituții au vârstă centenară.

Muzeul bârlădean împlinește un secol de viață (la 10 aprilie 2014), purtând, din 1957, numele unuia dintre cei mai mari cărturari ai neamului românesc (istoric și filosof) născut în preajma acestei vechi așezări moldave – Vasile Pârvan.

Nașterea muzeului acum un veac, la crepusculul domniei primului rege al României, Carol I (1866-1914) însemna, de fapt, așezarea peceții marelui monah pe o lucrare laborioasă a unor intelectuali ai Bârladului de la începutul veacului trecut.

Similar lucrurile se întâmplaseră și la Brăila, dar cu o generație mai devreme, la 1880 – 1881. Carol I a pecetluit apoi la Sinaia, la Castelul Peleş, la 23 august 1881 prin Decretul regal 2134 de înființare a Muzeului Științific și a Bibliotecii publice, consacrand activitatea celor două instituții din importantul port dunărean.

Așadar, ca muzeu cu vârstă venerabilă pentru spațiul românesc extracarpatic – suntem bucurători și onorați să salutăm Muzeul din Bârlad, de întemeierea căruia sunt legate nume precum: profesorul Stroe Belloescu și donatorii: părintele Gheorghe Ursăcescu, profesorul Ion Chiricuță, doctorul Marcel Veinfeld, inginerul Ion Negoescu, actrița Clody Bertola sau profesorul Gheorghe Ivașcu.

Peste toate aceste personalități ce au zidit în timp Muzeul din Bârlad, numele patronului său spiritual rămâne excepțional.

Actualitatea lui *Vasile Pârvan, arheologul și întemeietorul cercetărilor arheologice sistematice de la noi este tulburătoare mai ales în relația cu Grigore Antipa și opera acestuia în domeniul muzeologiei românești*. Iată răspunsul lui Vasile Pârvan către Grigore Antipa, acum 90 de ani, la Academia Română, la alocuțiunea marelui savant biolog despre organizarea muzeelor în România: „Mulțumind colegului Antipa în numele d-voastră pentru interesanta și prețioasa comunicare ce ne-a făcut, țin să adaug că ar fi indiscret din partea noastră să ne bucurăm prea mult de speranța de organizare sistematică a muzeelor din România, pe care ne-a redeșteptat-o colegul nostru; *în adevăr, privind împrejur, nu văd în sală nici nu reprezentant al autorității executive, ci numai astfel de ascultători, care sufăr deopotrivă cu noii de neîmplinirea lipsurilor semnalate de d-sa* (s.n. I. C.); și oricât ne-ar fi de simpatic acest auditor noi astăzi am fi dorit să avem între noi, încă mai mult decât pe domniile lor, alți ascultători pe care colegul Antipa i-ar fi putut – desigur convinge de necesitatea reformelor și care ar fi fost în stare să treacă îndată și la înfăptuirea lor. *Se pare însă că deocamdată curiozitatea pentru problemele culturale e destul de slabă în cercurile noastre conducătoare.*

Trebuie să avem răbdare. Statul nostru a avut până acum țeluri înainte de toate politice. Statul viitor trebuie să aibă țeluri prin excelență culturale. Trecerea de la o concepție la alta se face încet.

Discreție dară și răbdare” (s.n. I.C.).

Iată cuvinte rostite de patronul spiritual al Muzeului bărlădean acum aproape un veac și adresate celui care zilele trecute, *ca patron de muzeu național*, a **actualizat în chip dramatic pentru societatea românească problema muzeelor ca instituții de cultură fundamentale în viața oricărui popor și a viziunii autorităților de astăzi asupra lor.**

Prof. univ. dr. Ionel CÂNDEA,
Muzeul Brăilei

UN MUZEU CENTENAR

În acest moment aniversar ne alăturăm colaboratorilor Muzeului „Vasile Pârvan” din Bârlad pentru a împărtăși împreună bucuria împlinirii unui secol de la înființarea acestei cunoscute instituții de cultură.

Am avut prilejul să cunosc Muzeul bărlădean încă de pe la mijlocul anilor cincizeci ai secolului trecut, cu ocazia săpăturilor arheologice întreprinse de Institutul de Istorie și Arheologie din Iași în așezarea de la Perieni, aflată în zona învecinată, apoi prin efectuarea cercetărilor arheologice din cartierul Prodana al orașului și în orașul Murgeni. În anii care au urmat am continuat să am strânse legături cu unii din muzeografilor instituției, Eugenia Popușoi, Vasile Paladi, Nicoleta Arnăutu și Mircea Mamalaucă, să întreprind în zonă cercetări arheologice de suprafață sau să particip cu comunicări la multe din sesiunile științifice organizate de Muzeu.

Aniversarea împlinirii unui secol de către Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad, una dintre cele mai vechi instituții de cultură din aceste regiuni ale țării, alături de cele de la Iași și Fălticeni, este, fără îndoială, nu numai un moment de mari satisfacții profesionale, ci și un necesar bilanț al realizărilor obținute de-a lungul timpului.

Întrădeavăr, în decursul anilor, prin reorganizarea și modernizarea sa, ca și prin aplicarea unui riguros și coerent plan de cercetare științifică și muzeistică și de asigurarea condițiilor de conservare a unui valoros patrimoniu, Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad se numără astăzi printre cele mai frumoase și apreciate instituții de profil de la noi din țară.

Prin deschiderea unor interesante și documentate expoziții de arheologie, istorie și artă, efectuarea unor ample investigații arheologice, valorificarea unora din importante rezultate obținute, prin intermediul unor monografii și sinteze, ca și prin revista muzeului „Acta Musei Tutovensis” sau utile activități de salvare a patrimoniului, Muzeul din Bârlad a devenit o instituție consacrată, cunoscută nu numai în țară, ci și peste hotare. La aceste rezultate a contribuit în primul rând munca depusă, pasiunea și profesionalismul colaboratorilor săi care, vreme de multe decenii, adesea cu multe sacrificii materiale și morale, și-au adus contribuția la bunul mers al acestei instituții.

Colaborările strânse dintre muzeografilor bărlădeni și specialiștii din restul țării, ca și cu cei din Republica Moldova au fost, de asemenea, extrem de fructuoase.

Cercetările arheologice sistematice întreprinse în importante obiective, precum cele de la Trestiana, Valea Seacă, Fălciu, Zorleni, Vădeni, Fântânele, Polocin, Pogonești și altele, ale căror rezultate au fost în bună măsură valorificate prin monografii și sinteze sau prezentate la manifestări științifice de profil, prin comunicări sau studii publicate în reviste de specialitate, ilustrează o bogată activitate științifică și muzeistică deosebit de meritorie.

Aniversarea împlinirii unui secol a Muzeului „Vasile Pârvan” din Bârlad ne oferă încă odată prilejul de a sublinia ampla și rodnică activitate depusă de întregul său colectiv de muzeografi cu convingerea fermă că prestigiul instituției se câștigă și se păstrează printr-o dăruire profesională exemplară.

Suntem încredințați că activitatea Muzeului „Vasile Pârvan” din Bârlad va continua să se desfășoare în același ritm alert și va obține aceleași valoroase rezultate și în anii care vor veni, contribuind la o necesară înnoire a spiritualității românești din aceste regiuni ale țării și nu numai.